

БЛАГОВѢСТНИКЪ

РОЧНИКЪ XIII.

РОКЪ 1933.

ЧИСЛО 6.

ЮНІЙ

ПЕЧАТНЯ, ВЫДАВНИЦТВО ЧИНА СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛ.
РЕДАКЦІЯ И АДМИНІСТРАЦІЯ ВЪ УЖГОРОДЪ, УЛ. РАКОВЦІ 54.

**Всѣмъ любителямъ Пресв. Сердця
Христового до вѣдома:**

Дия 23 юнія (10 юнія ст. ст.) с. р. припадає

**ПРАЗДНИКЪ
ПРЕСВ. СЕРДЦЯ
Г. Н. ИСУСА ХРИСТА.**

Въ сей день великий Отпустъ въ церкви ОО.
Василіянъ въ Ужгородъ.

Нѣ одень правдивый почитатель Божественного
Сердця не залишить въ той день приступити до св.
Причастія, чтобы вынагородити Евхаристійному Спа-
сителеви за неблагодарность другихъ.

Порядокъ Свята слѣдующій:

Въ Четверь по полудни о год. $\frac{1}{2}6$ Вел. Вечерня,
Молебенъ изъ выложеніемъ Пресв. Тайнъ, **Проповѣдь**
(руська) и **Умоленіе** Пресв. Евхаристіи (супликація).
Отъ 4. по пол. зачнутъся св. Сповѣди.

Въ Пятницю рано о 6. год. **Утреня**. О 7. год.
Служба Божа читана изъ выложеніемъ Пресв. Евха-
ристіи вонка. О 8. **Проповѣдь** (мадярська). О $\frac{1}{2}10$ тор-
жественна св. Литургія изъ выложеніемъ Пресв. Ев-
харистіи, по Евангеліи **Проповѣдь** (руська); по Службѣ
Божїй **Обходъ** изъ Найсв. Тайнами, **Мированіе**.

*Прийтъ на сей праздникъ зъ своими родина-
ми, процесіями, и заохочуйте до того и другихъ!*

число 6.

Юній.

Річникъ XIII.

БЛАГОВѢСТНИКЪ

ДУХОВНА ГАЗЕТА ДЛЯ ПÔДКАРПАТ. РУСИНОВЪ

Редакція, адміністрація, експед.
Выдавництво Чина св. Василія В.
въ Ужгородѣ, Раковція ул. ч. 54.
Выходить 1-го кожного мѣсяця

Вôдвѣчат. Редакторъ:
о. Теофанъ Скиба ЧСВВ

Предплата на цѣлый рокъ 10 Кч.
за границею 17 Кч.; до Америки
пôвъ дол. — Одно число 1 Кч.
Выходить 1-го кожного мѣсяця

о. Ю. Станинець:

Цѣль почитания Пресв. Сердца Иисуса.

ѢЧЬ ПЕВНА, що заслуженымъ людямъ, героямъ, славнымъ ученымъ, борцямъ зъ вдячности звыкли ставити памятники. Въ день и ювилея великого свята устроють и прославляють ихъ.

Сего мѣсяця мы христіяне-католики маємо вôдправновати ювилей, чоловѣка заслуженого, славного, ученого, добротливого Бога нашого Иисуса Христа, — который зробивъ для насъ заслугу, яку оцѣнити не можъ, который провказавъ до насъ любовь, якой кбнця нема, который зъ сынобъ пекла, зробивъ насъ дѣтьми царства небесного, а то любовію Сердца Свого, котра любовь примусила Його умерти за насъ на крестѣ и дати пробити Своє Серце въ доказъ особлившої любови до насъ.

И сего мѣсяця мы маємо вôдправновати 1900-рочну памятку того смутного, но безконечну любовь проявляющаго дѣла, коли Иисусове Серце було пробите на крестѣ копіемъ, — бо сей мѣсяць посвященій той цѣли, що бы мы обновили свою любовь, задля той любови, яку Вонъ до насъ проуказавъ.

Много клеветъ маємо мы перетерпѣти за проуказаня

се є любови до Пресв. Серця Ісуса особливо тамъ, де село постигла схизма, однакъ, що се дѣло (Почитаня Серця Ісуса) є Ісусу миле, то самъ Ісусъ проуказавъ. —

Бо се є побожности не було доти, доки самъ Ісусъ не появився св. Маргаретѣ Алякокъ и не приказавъ той святой дѣвици, щобы вона молилася до Його Серця и

перепрошувала Його за зневаги, якъ Вонъ терпить и теперъ вѣдъ невѣрныхъ и грѣшныхъ и щобы на сю побожнѣсть и другихъ наводила.

Бути почитателемъ Пресв. Серця Ісуса, то не тѣ значить, якъ вороги нашѣ кажуть, щобы мы лише часть тѣла Ісусового почитали, а не цѣлого Ісуса. То не одповѣдає правдѣ. Наша цѣль есть: перетворити своє серця у видъ и цѣнностъ Серця Ісуса. — Наслѣдувати добродѣтель, котрѣ переповняли и украшали Серце Ісусове. — Маємо порівняти своє серця зъ Серцемъ Ісуса и на сколько вони інакшѣ, якъ було Його Серце, на столько маємо мы ихъ старатися перемѣнити, заповнити добродѣтелями. Маємо просити о достигненя севї цѣли, помощи вѣдъ Серця Ісуса. — Се есть истинне почитаня Пресв. Серця Ісуса. — И сего мы маємо и стараємося достигнути.

Зато сего мѣсяця не торжества ювилейнѣ устроюймо въ честь Пресв. Серця Ісуса, але сю програму перевожуймо въ своїхъ серцяхъ, а тодѣ достойне буде свято и міле самому Ісусу Христу зъ нагоды 1900-рочноѣ памяти, якъ Його Найсв. Серце було пробите зъ любови до нась — и если мы Його будемо тою самою любовію любити, якою Воно нась полюбило, зробимо нашѣ серця подобнѣ Його Найсвятѣйшому Серцю.

ЧУДЕСА ВЪ НАШИХЪ ОЧАХЪ

5. Арамайський языкъ.

(Продовженя.)

У видѣняхъ Тереси есть що одно велике чудо, именно: що вона чує зъ устъ Христа, Апостоломъ дивный восточный языкъ. Вона повторяє вѣрно сесь слова, але ихъ не розуміє.

Коли Юда зраджує Ісуса Христа поцѣлункомъ, Апостолы нервозно кричать до Юди. — Якъ зъ Ісуса здирають одѣжъ, присутнѣ говорять поганѣ слова до Ісуса. На крестнїй дорозѣ Христосъ промовляє до своєї св. Матери и до плачучихъ жонъ. Тереса чує сѣмъ слобъ зъ креста.

Люди, котрѣ приходили до Тереси, не розумѣли, що и по яко-му вона говорить. Ажъ прийшовъ славный ученый ориенталистъ професоръ Wutz. Вонь оставпѣвъ, коли чувъ якъ Тереса чуднымъ восточнымъ языкомъ говорить. Професоръ Wutz ствердивъ, що туй маємо превелике чудо языкове. Тереса — проста сѣльська дѣвчина, яка не знає добре и по нѣмецки, а говорить по арамайськи и то зъ говорами юдейськими и галилейськими.

(Языкъ арамайський се есть той, котримъ говорили жиды за часобъ Ісуса Христа и самъ Ісусъ Хр. Сего языка майже иихто не знає. Теперь ученѣ люде, сивѣ та лысѣ професоры учаться того языка у Тереси.)

(Продовженя слѣдує.)

Про ворожбітство.

Безперечно що вѣровати у ворожбітство и чары есть грѣхомъ проти першої заповѣди Божої такъ, якъ вѣра наша учить насъ, що есть только одинъ Богъ, который Провидѣнемъ своимъ управляетъ цѣлымъ свѣтомъ и кождымъ чоловѣкомъ особно. Проте только Його могучости боятися намъ треба, у Него лишь можемо и повиннѣ мы шукати милосердя та увѣльненя вѣдь недугъ и іншихъ нещастъ, котрѣ намъ грозятъ. Но и ворогъ душъ людськихъ, сатана, хотѣвбы такожъ пановати на тѣмъ свѣтѣ и то не для того, щобы людямъ добрѣ дѣлати, но щобы знущатися надъ душою и тѣломъ чоловѣка, щобы його змушовати до вѣддаваня собѣ — злому духови — такої чести, яка належиться лише самому Богу. Для того въ давныхъ часахъ, передъ приходомъ Ісуса Христа на свѣтъ, сатана мѣшався до

всѣхъ спрavъ людськихъ, обманювавъ ихъ рѣжными способами, обѣцювавъ имъ богатства, здоровля и всякъ достатки сего свѣта, щобы лише вѣдорвати ихъ вѣдъ Г. Бога и душу ихъ запропастити на вѣки.

Декотрихъ людей потрафивъ вонъ ослѣпiti та опанувати такъ, що вони складали йому яко Богу прилюднѣ жертви, або выреклися правдивого Бога, и йому на службу вѣддалися. Черезъ нихъ мавъ сатана приступъ до іншихъ людей, не такъ злыхъ, якъ непросвѣченыхъ; черезъ нихъ дѣлавъ различнѣ дивнѣ рѣчи, такъ, що вони навѣть правдивѣ чудеса наслѣдували. И такъ читаемо въ св. Письмѣ, що тѣ люди пробували навѣть тѣ чудеса, котрѣ Мойсей въ імя Боже дѣлавъ и подобно якъ Мойсей перемѣнили палицу у вужа. Були то ворожбity и чаровники.

Одъ часу приходу Спасителя на свѣтъ, сила діявольська стертою зѣстала. — Одъ тогди сатана не має вже тѣ силы, яку мавъ колись, мимо того єще и днесъ въ декотрихъ околицяхъ подыбуємо ворожбитовъ и чаровниківъ. Но вони не суть навѣть подобними до тамтихъ стародавнихъ. Въ дѣйстности то суть лишь обманьщики, котрѣ выкористовують непросвѣщенихъ людей, и підъ покривкою ворожбства та чаровъ, выдурюють одъ нихъ грошъ, збѣже, словомъ що только могутъ. Тамъ де нарбъ просвѣщений и тверезий, где побожність и житя христіянське, тамъ ворожбита не знайдешъ; но за то, де люде одъ науки и церкви сторонять, де піятика а зъ нею и темнота панує, тамъ повно ворожбитовъ и чаровниць и добре имъ ведеся. Такий бо ворожбить сейчасъ познакомиться зъ всѣми доокресными злодіями, знає о кождой сварцѣ и ненависти межи сусѣдами, а єсли є нема, то самъ потрафить ю викликати и на той підставѣ, при першой лучшой случайноти хвалиться, що все то знає способомъ надприроднымъ, удає, що має надземськѣ средства до вѣдверненя нещаствя, роздає фальшивѣ лѣки, а хотяй николи не поможе, анъ никого не вилѣчить, то такъ умѣє непросвѣщенихъ своимъ языкомъ затуманити, що всѣ йому вѣрять. Часомъ толькo выйдутъ на явъ його обманьства и тогди мусить утѣкати изъ села и шукати зновъ де инде такихъ дураковъ, котрѣ бы йому повѣрили.

Щось подобного приключилося одному мурникови, що то приходивъ всегда на лѣто нѣбыто на рободу до одного села. Роботы однакъ мавъ вонъ небогато, но понеже знатъ який тамъ народъ темный — непросвѣщений, ставъ отже ходити вѣдъ хаты до хаты та розповѣдати, що вонъ умѣє лѣчити, що знає лѣки на чары и тымъ подобнѣ плѣвъ небылицѣ, а люде вѣрили йому.

Не задовго одна газдиня побачила, що є ѿ корова менше молока дає якъ звичайно, и пішла за лѣкомъ до мурника. Мурник ка-

завъ собѣ добрѣ заплатити и доперва тогды ставъ плести, що корову ктось почарувавъ, и если хотите — каже до газдынъ — знати хто се здѣлавъ, то идѣть завтра рано и то до сходу сонця до рѣчки, що то пливє сѣножатами, зачерпнѣть зъ неѣ скопцемъ воды и скоро вертайте до дому, але стережѣться щобы васть хто въ дорозѣ не затримавъ. На другой день раненько, сковався мурникъ недалеко рѣчки въ коноплѣ и не довго чекавъ на дурну жону що зъ скопцемъ повертала вѣдь рѣчки. Ставъ тогды на ню кликати, кричати та заводити нелюдськими голосами, ажъ бѣдна жона зѣ страху оглянулася. Не видячи никого, не сумнѣвалася, що то чаровницѣ такъ на неї кликали. Но и симъ разомъ корова ничъ бѣльше молока не дала: пôшла отже до мурника и зновъ йому заплативши просила о лѣки. Мурникъ поганьбивши ю за то, що оглядалася, радивъ ей такъ само и на другой день пойти по воду. Пойшла газдыня раненько до рѣчки, пôшовъ и мурникъ до конопель и зновъ кричавъ, но жона вже не оберталася, лишь що силы стало утѣкала до дому. Ажъ теперь думає собѣ, певно поможе, но и симъ разомъ не помогло; пôшла зновъ до мурника. „А що? — питає мурникъ — не оглянулисѧ на тѣ крики?“ „Нѣ“ — вѣдовѣдає жона. „То певно хотѣлисѧ обернутисѧ“. Идѣть еще завтра въ тѣмъ самомъ часѣ, но памятайте, щобысьте навѣть и не думали оглядатисѧ, коли почуєте крити. Тымчасомъ той господарь, до котрого належали коноплѣ, видячи ихъ вытолочеными, а незнаючи чія то справка, зачавъ въ ровѣ, щобы шкодника зловити и належито укарati. Бачивъ вѣнь отже газдиню идучу зъ скопцемъ до рѣки, бачивъ мурника ховаючо-гося въ конопляхъ. Почекавъ еще хвилю, ажъ ту мурникъ зачинає заводити, кричати и кликати на утѣкаючу зъ скопцемъ жону. Тогды то газда выскочивъ зъ рова, зловивъ мурника, та выпаривъ йому палицею боки за ту його ворожбітську штуку... Вѣсть о тѣмъ сей-часъ розбійлася по всей окрестности, мурникъ утѣкъ чимскорше зъ села, а газдыня мусѣла встыдатися своеї глупоты, та на ню довго еще по селѣ усѣ сусѣдки показували пальцями.

Такими то суть нашѣ ворожбиты та чаровницї, що то выкористовують въ негодный способъ глупоту людську. Проте хто только знає о нихъ, повиненъ для добра суспѣльности дати о нихъ знати до властей, щобы ихъ яко звичайныхъ обманьщиківъ и злодѣївъ укарано. Вѣдомо бо есть, що тамъ де ворожбиты або чаровницї знаходитъ притулокъ и де нечесне свое ремесло провадити могутъ, тамъ певно народъ еще на побѣ дикий темный, та що тамъ для недостатку потребного просвѣченя, панує такожъ піянство, злодѣйство и ишѣ тяжкѣ пороки.

Гляньте на Серце.

*Гляньте на Серце мое зранене,
Въ котрѣю юрить безмежна любовь,
За васъ неіодныхъ ір҃хами вкрытыхъ
Я вылявъ зъ Серця всю Свою Кровь.*

*Любовь безмежна то спричинила,
Що Я мъжъ вами тутъ позоставъ,
А що найбѣльше, хто се пойме зъ васъ?
Себе Самою въ поживу давъ.*

*Прийдуть, до Мене, Я васъ взываю,
У жертьвъ серця свою несть,
А Я ихъ прийму и осолоджу
Все те, що приkre, що завдавъ свѣтъ.*

*Я отру слозы зъ очей пливучъ
Въ обнятя Свою возьму Я васъ,
Лиши повернѣться зъ блудной дорои,
Не юрдуть Мною, ще поки часъ.*

*Я все забуду, що вы зирпшили,
Що ранъ завдали мою Менъ,
Очистить душъ, злучить зѣ Мною,
Попливутъ въ миръ весело днъ.*

ИЗЪ ЖИТИЯ СВЯТЫХ

Заступникъ на мѣсяць юній

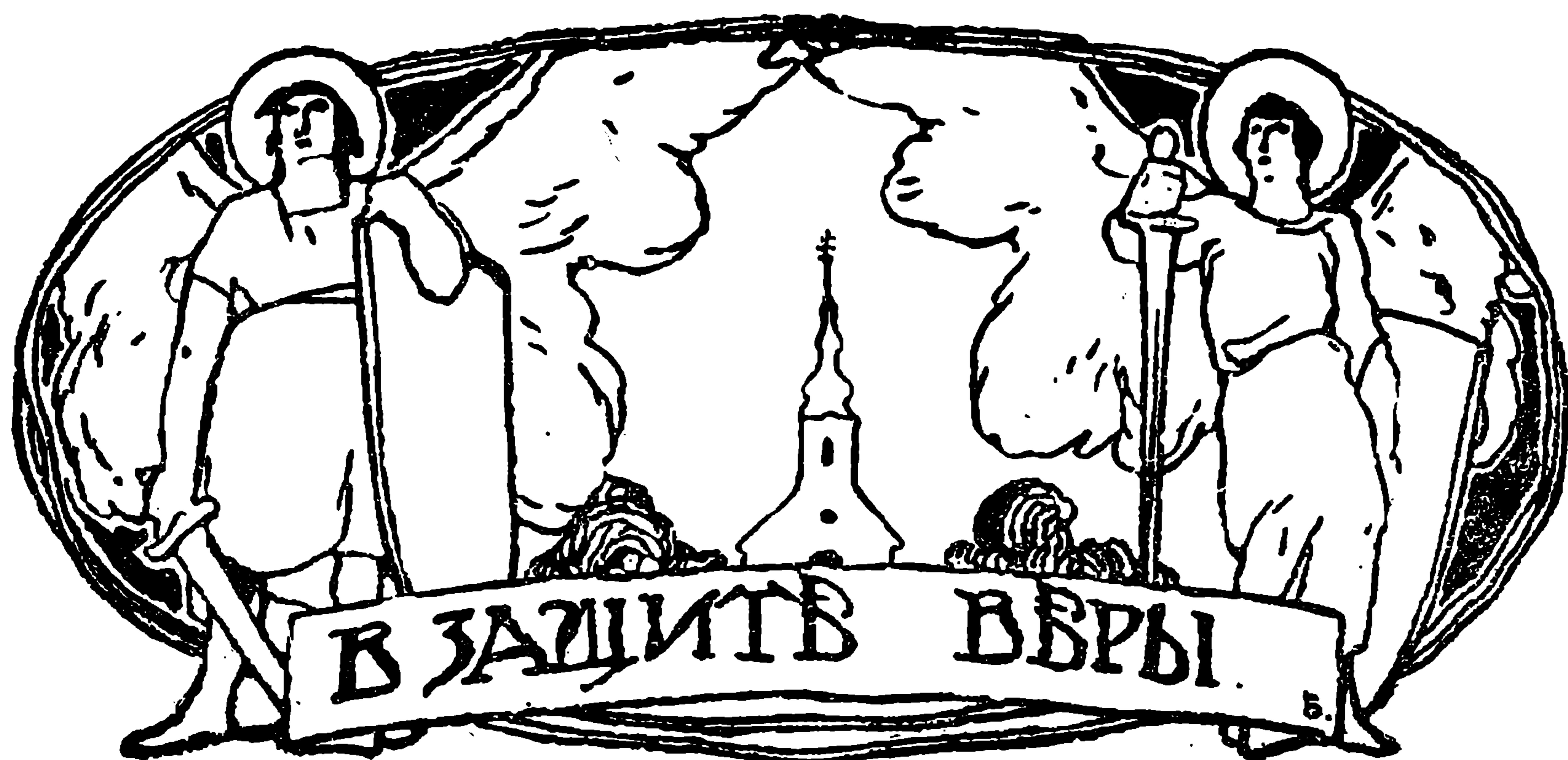
Св. мученикъ Юстинъ фѣлософъ.

Юстинъ, философъ, бувъ сыномъ языческихъ родителей изъ Самаріи. Уже вѣдь молодости бажавъ вонъ познати Бога, а щобы дойти до тої правды, посвятився философії и зглублявъ р旤жнѣ съ системи. Коли разъ на самотѣ роздумувавъ надъ тымъ дѣломъ, станивъ передъ нимъ нечаянно поважный стариkъ, до котрого почувъ дивный потягъ. Вонъ заговоривъ до него, а небавомъ звернулася ихъ бесѣда на предметъ, котримъ була перенята душа Юстина. Вонъ говоривъ о своїй мудrosti зъ великою певностю и одушевленямъ, но стариkъ высказавъ йому ошибки такъ ясно, що вонъ завстыженый замовкъ. Смиренно запытався Юстинъ: кому має слѣдовати? Стариkъ указавъ на письма пророковъ и апостоловъ, и зникъ изъ його очей. Юстинъ вѣддався зъ найбѣльшою ревностю читаню св. Письма, принявъ христіянство и старався всѣма силами наверрати ученыхъ язычниківъ. Поздинѣйше вѣдправився до Риму, и тутъ учивъ явно вѣры Христової, а при тѣмъ написавъ двѣ апології, т. е. обороны до римськихъ царївъ Антонина въ 150-омъ роцѣ и Марка Аврелія 167-го року, въ которыхъ вѣдкидавъ вонъ клеветы, киданъ на христіянъ, доказувавъ Божество Ісуса Христа и взыдавъ владѣтельвъ до справедливости. Оба тіѣ письма суть величавимъ памятникомъ науки и житя первыхъ христіянъ. Обжалований що єсть христіяниномъ, поставленый бувъ передъ судъ городського префекта, котрый засудивъ його на муки, а коли св. Юстинъ, переносячи терпеливо муки, не переставъ величати имя Господне, префектъ приказавъ йому вѣдробати мечемъ голову, що случилось въ 167-го року по Рожд. Хр.

Хто правою ходить, ходить безпечний, а хто блудомъ — нехай кары сподѣється.

о. Ю. СТАНИНЕЦЬ.

Коротка исторія схизми въ Угли и съ переломъ.

И Угля належала до тыхъ сель, де заразъ по переворотъ народъ подбуреный агитаторами силою выгналь гр. кат. духовника и схизма захопила въ своѣ руки безъ перепоны церковъ, фару и всѣ маєтки.

Хтось, бы думавъ, що все то народъ самъ зробивъ, а вороги нашъ такъ и говорять, що народъ зъ великою радостю одступивъ одъ Унії и тысячами вернулся въ свою „святую, русскую православную вѣру.“ — Однакъ то зовсѣмъ не правда была. — Бо гасломъ агитаторовъ було: „кѣряйте геть уніацькихъ священиковъ, бо наставъ чась, що коблину, порцю не будемо платити, лише треба выгнати геть уніацькихъ священиковъ и переступити на „православіе.“ — Розумієся, що у такомъ часѣ, коли люде вернули зъ фронта пострѣлянѣ, вымученѣ голodomъ зъ плѣну, коли воздухъ бувъ переповнений революційнимъ духомъ, се и удалось тамъ, де народъ не отямывся и де не було кому пояснити, що то такъ не може бути.

Сякъ то було и у Угли. — Народъ и не очутився, якъ уже все було въ рукахъ агитаторовъ и батюшки.

Минуло б. короткихъ лѣть и народа насытився „православіемъ.“ Бо коли за б лѣть въ сель аж 5 батушківъ було, а люде и одъ одного не достали то, чого чекали и що имъ обѣцяли въ „св. Православії“. Колись человѣкъ, що трудився коло построення каплицѣ, зажадавъ, щоби его образъ вивѣсити десь въ олтари и щоби его споминати у кождой Службѣ. — Разъ на конецъ у Угли ставъ батюшкомъ простий молодий человѣкъ угольский, що продавъ частину свого маєтка и выслушавъ пару мѣсячный курсъ у Буштинѣ. — Ко-

ли у ночи за пару сто коронъ тайно яли звѣнчовати кого попало, а тѣ посварилися, розбйшлися и зъ другими збиралися, и коли чоловѣкъ, що вернувъ зъ Америки и перетягъ терминъ, пôдъ котримъ мавъ вернутися до Америки такъ собѣ помогъ, що пошовъ десь, высвятився на батюшку за пару днївъ и такъ уможливив собѣ поворотъ до Америки якъ „священикъ“, коли предсѣдатель Православної церкви стався и предсѣдателемъ комунистичної партії, — а коли се все народъ увидѣвъ и переживъ, зачавъ прочуньоватися и отямывся. — И скоро найшлися люде, котрѣ пошли до окр. гейтмана и просили, щоби прийшовъ взяти ключъ церкви одъ „православныхъ“ и передавъ имъ, бо они уже насытилися „православіемъ.“

Такъ и сталося. — 11 сентября 1927-го года цевковъ передана высвяченымъ „православної“ вѣры гр. католикамъ. — Заразъ достали ревного духовника Др. А. Миню, который имився до реперації и до гоеня ранъ зробленыхъ на душахъ вѣрниківъ.

Много тыхъ вѣрниківъ не було, лише пару тыхъ найодважнѣйшихъ, бо пострахомъ були для многихъ тѣ страшнѣ пожарища копиць, нищеня посѣва и всяке мученя та тероръ, який терпѣли на цѣлой околици тѣ, котрѣ смѣли сказати явно, що не одступаютъ одъ вѣри, въ котрой народилися.

Колько насмѣшокъ, колько брехань, колько терору и гнѣва мали перенести они, то списати не можъ, то лише той може собѣ уявити, хто тамъ переживъ пару лѣтъ.

Однакъ все то не помогло. — По трохъ лѣтахъ ревної працѣ Др. А. Минѣ на его мѣсто бувъ назначений о. Ю. Станинець. — Хоть просто зъ семинарії, безъ практики очутився, однакъ послухавши щирихъ слобъ Др. А. Минѣ, не утративъ духа, але пойшовъ стопами свого попередника.

Народъ зъ дня на день зближався до церкви и навертається. — Однакъ того не доста було.

В народъ заскѣплений индиферентизмъ. — Многимъ було майже одно ходити чи не ходити до церкви.

Друга велика хиба була та, що вѣрники одчужилися одъ св. Тайнъ. — Пасхальну сповѣдь мала часть кінчила ще будучи въ „православії.“ Много разъ чути такѣ смутнѣ слова, если чоловѣкъ зачавъ говорити на тему сповѣди зъ схизматиками: „Не сповѣдався я якъ ще уніяцкимъ священикамъ..., я буду такому сповѣдатися, що недавно ходивъ зѣ мною по вечурницяхъ за дѣвками?...“ и.т.д. и.т.д. Тайну сповѣди подкопало и то, що батюшки назагаль сповѣдали и сповѣдають ще и теперъ масово. — Постають всѣ на колѣна, п

тає имъ молитву, а потомъ всѣхъ по признаню загальному грѣшности, розрѣшить, возываючи, що если хтось має якийсь великий грѣхъ, най иде ще окреме сповѣдатися. — Правда, що такъ не май находяться, бо сякъ выклавъ бы себе такий чоловѣкъ на всякъ обоговорки.

Сему смутному положеню треба було глядати выходу, бо знаємо, що первымъ условіемъ правдивого христіянського житя є частое приниманя св. Тайнъ. До того не можъ було навести вже и тыхъ, що навернулися. — Проповѣди у церкви, напоминаня, просьбы не помогали.

Однакъ наша вѣра такъ богата въ способахъ освячованя душъ, що если одинъ не удаєся, то треба пробовать другий, третій, а може котрийсь удастся и поможе.

Такъ само и тутъ сталося. — Духовникъ имився до организовання релігійнїхъ обществъ.

Хоть якъ тяжко то ішло, але по великихъ трудахъ удалось дня 18 апрѣля 1931-го року заосновати Товариство Серца Ісуса. — А то ледвы б. старыхъ бабокъ, и то эъ великимъ страхомъ и вътайнѣ. Нихто не смѣвъ знати, що они будуть сповѣдатися кождо першої пятницѣ въ мѣсяцю. — „Паночку, будуть надъ нами смѣятися люде, що на що то мы только сповѣдаємсѧ“ — говорили. — На передъ застерегли собѣ, що если бы на першу пятницю припало якесь свято, то не будуть сповѣдатися, аби люде не видѣли. — Певно, що священникъ згодився зъ усмѣхомъ на лиці, а зъ слезами въ очахъ, сумуючи, надъ руиною душевною невинныхъ душъ.

Однакъ духовникъ видѣвъ, що то ще не доста разъ на мѣсяцъ покрѣпити при такихъ обставинахъ такъ мале число б. особъ зъ 3.300 жителївъ села Углѣ. — Доставши близше до сердецъ тыхъ пару особъ, духовникъ зачавъ говорити частїйше о тѣснїй звязи Ісуса зъ Пр. Д. Марію. — Результатомъ всего сего було то, що дня 16. V. 1932 заложено общество „Живого Розанца“, де вписалося 14 членовъ.

Духъ релігійный зачавъ рости. — Спершу жоны сходилися по приватныхъ домахъ и молилися. Але не задовго Ісусъ и Преч. Д. Марія зняли ложный встыдъ зъ душъ сихъ людей. — Достали смѣлости и зачали явно говорити, що они суть членами того и того товариства.

Наслухалися доста насмѣшокъ. — Перший бувъ батюшка, котрый всюди высмѣявавъ. Ще и въ школѣ при катехизацї говоривъ

своимъ дѣтямъ, що нашо то кождого мѣсяця сповѣдатися. — Доста и разъ на рѣкъ.

Не помогло ничь. Ледъ бувъ проломаный, бо де запанує Ісусъ у серцю, тамъ вже марна агитація, насмѣшки або и тероръ.

Яку радость мôгъ мати мѣстный духовникъ, коли въ 1932 р. свято св. Юрія припадало на першу пятницю. — Духовникъ нарокомъ сказавъ членамъ Серця Ісуса, що не буде сповѣди, щобы люде не видѣли ихъ, що они причащаються, такъ якъ договорилися, коли основали общество. „Най видять — загучали всѣ, — що мы бы ганьбилися тымъ, що мы лѣпше любимо Ісуса, якъ схизматики? — Колись мы жили въ темнотѣ и зато ганьбилися, але теперь гордимося тымъ. — Мы не оставимо св. Причастія вже до нашої смерти въ первѣ пятницѣ...“

И Угля перемѣнилася зъ того часу. — Хоть була осѣдкомъ схизмы, де и теперь ще 2 схизм. церкви и два батюшки, однакъ все то не помогає.

Духовне житя росте. — Сего року по другий разъ кончиться кождого вечера въ мѣсяцю Маю св. Рожанець въ церкви, а то зъ такою ревностію идуть до церкви не лише члены Рожанца. Не разъ просто изъ поля зъ мотыкою або зъ бисагами одъ роботы.

Число св. Причастій росте зъ кождымъ рокомъ.

Число навернень такъ само росте зъ кождымъ днемъ. — Прим. одъ 1. януара 1933. до 1. мая 1933-го р. навернулося 78 особъ изъ блуда схизмы.

Число членовъ Серця Ісуса выросло на 28.

Число членовъ св. Рожанца 32.

Число членовъ Дѣла Ширеня Вѣры въ поганськихъ краяхъ 16.

Число передплатниківъ „Благовѣстника“ 7.

Самъ въ собѣ поданѣ числа суть малѣ, однакъ треба приспособити то до села, де 5. лѣтъ тому назадъ все було на мертвѣй точцѣ. И де ще и теперь иде борьба духовна — а не физична, и то сильно.

Але дастъ Богъ, що посіяне зерно, що сходить, розростеся сильно.

Молѣмся всѣ, щобы Богъ пославъ обильный дощъ своеї благодати на то зерно!

МѢСЯЧНЕ НАМѢРЕНЯ НА МѢСЯЦЬ ЮНІЙ

Щобы всѣ мы поклали надѣю у Христовомъ Серцю.

Много тяжкостей пригнѣтає въ нынѣшніхъ часахъ людей. Тѣ тяжкости є такъ великѣ, що декотрѣ люде, котрымъ забракне силы одбирають собѣ житя. Коли бы вони знали одинъ могучий середникъ, щобы найти собѣ щастя, вони бы такъ не чинили, вони не одбирали бы собѣ житя. Сей середникъ є Пресвяте Исусове Серце.

Одного разу Исусъ Христосъ навчаючи учениковъ про небеснѣ рѣчи, закликавъ такими словами, що наповняють надію кожде серце, котре ихъ почує. „Прийдѣть до мене всѣ втомлені и обтяжені, а я успокою васъ“. Тими словами Исусове Серце хоче пригорнути всѣхъ котрымъ треба потѣхи, розрады и крѣпости.

Та Исусъ не лише словами обѣцявъ, що тымъ людямъ, що до него будуть прибѣгати, поможе, але дѣлами своими показавъ, що людямъ у всѣхъ бѣдахъ, такъ душевныхъ якъ и тѣлесныхъ хоче помогти.

Найшла потѣху и прощеня грѣховъ въ Исуса давна грѣшниця Магдалина, найшовъ прощеня своихъ провинъ розбйникъ на хрестѣ, и що бôльше найшовъ рай.

У своїмъ житю туземнôмъ Исусъ у всѣхъ бѣдахъ помагавъ людямъ. Навчавъ опущеній народъ, уздоровлявъ хворыхъ, дававъ збръ слѣпимъ, хромымъ хôдъ, голодныхъ накормивъ.

В ôнъ воскресивъ дочку Яира, В ôнъ привернувъ житя молодцеви зъ Наимъ, що своею смертію бувъ полишивъ безъ опѣки матеръ — вдовицю.

Каждый, хто лише зъ вѣрою и упованямъ звертався до Исуса: находивъ въ Него потѣху и помôчъ.

Те саме чинить и теперъ Исусъ, хочь вже покинувъ землю и воїнѣсся на небо. В ôнъ ще и теперъ перебуває межи нами у Пресв. Тайнѣ Евхаристії, щобы бути для насъ помочею.

Ще нынѣ Пресвяте Серце Исуса робить чудеса и то великѣ, дуже великѣ чудеса, щобы помогти тымъ душамъ, що зъ упованямъ до Него прибѣгають. По рѣжніхъ новинкахъ можна читаги десятки а то и сотки подякъ, якъ люде складають Пресв. Серцю за ласки и добродѣйства, що Вено имъ учинило. Те все є доказомъ, що

Пресв. Серце не забуває на насъ грѣшныхъ и не лишає насъ безъ своеї опѣки. Тому нашѣ серця повиннѣ наповнитися великимъ довѣрямъ и великою надѣєю до того Святого Серця.

Мѣсячне намѣрення на мѣсяць юлій:
Щобы всѣ берегли чистоту серця.

НОВОСТИ

Св. Отець торжественно започаткувавъ Святий Рокъ и освѣтивъ хрестъ на горѣ Сенаріо въ Флоренціѣ. Дня 1. арпѣля с. р. о год. 11 передъ полуднемъ розпочато торжественно надзвичайний св. рокъ. Св. Отець въ асистѣ цѣлого свого двору, Ихъ Ексцел. Кардиналівъ та великого числа Епископівъ одкончивъ символичный обрядъ отвореня сходної брамы въ Базиліцѣ св. Петра. На се рѣдке торжество прибули члены королівської родини, екскороль Греції, представники всѣхъ державъ, римськѣ патриції, свѣтськѣ и войськовѣ достойники и непроглядна товпа паломниківъ. Особливо звертало увагу численне паломництво католиківъ изъ Китаю, якъ на выразне бажаня Св. Отця мали особно зарезервоване мѣсце въ Базилицѣ.

Того дня вечеромъ Св. Огець власноручно освѣтивъ при помочи спеціального електричного апарату великий хрестъ на горѣ Сенаріо, що знаходиться въ околицяхъ Флоренції. Гора Сенаріо, се осѣдокъ Чина „Слугъ Марії“, т. є Сервитівъ, що обходять сего року 700-лѣтя своєго основаня, та заразомъ є неначе сердцемъ почитаня Страждучої Богоматери. По бажаню Св. Отця, освѣтленя хреста на горѣ Сенаріо повинно започаткувати торжества въ честь страждучої Богоматери, „бо вона подъ хрестомъ стала Матерю всѣхъ вѣрнихъ“. Освѣтленя довершивъ Св. Отець о год. 7.45, коли то у своїй бібліотецѣ впровадивъ въ рухъ спеціально сконструований електричний механізмъ. Рѣвночасно хоръ ОО. Сервитівъ на горѣ Сенаріо одспѣвавъ гимнъ у честь Найсв. Серця. Сей концертъ передавала ватиканська радіо-стація. Населення околиць Флоренції приготовилося старанне до звеличення сего торжества.

Пражський архієпископъ Каспаръ остро запротестувавъ проти неморальності й протикатолицької пропаганды, яку ширять въ ЧСР.

Величаве Свято Українськоѣ Молодѣ Христови у Львовѣ.
Дня 6—7. мая с. р. одбулося у Львовѣ величаве и прекрасне Свято Українськоѣ Молодѣ Христови, въ якому взяли участь непрогляднѣ товпы народу збѣ всѣхъ сторонъ Схѣдноѣ Галичини числомъ около 117. тысячъ народа.

Величаве свято почалося 6. V. є въ суботу по пол. коли то рушивъ величавий похѣдъ, який тревавъ 3 і пѣвъ год. зъ блакитными прaporами, збѣ спѣвами, въ народныхъ одягахъ четвертками до соборноѣ Свято Юрськоѣ церкви, щобы тамъ поклонитися святыни Галицькоѣ землѣ и присягнути вѣрностъ Христови.

Свято одкрывъ промовою Преосв. Иванъ Бучко. Потому одправили молебенъ Преосв. Иванъ Бучко и Преосв. Никита середъ численного львовскаго духовенства. По молебни оба Владыки посвятили прaporы и символи вѣрности Христови, та одправили суспликацію. Одчиненя Свята закончилося одспѣванямъ католицкого гимну. Вечеромъ церква св. Юра була прекрасно освѣчена.

На другий день т. є 7. V. на одной великой площи одбулася Архієрейська Служба Божа, яку одправивъ Преосв. Иванъ Бучко.

Передъ Службою Божою Преосв. Никита Будка посвятивъ 150 прaporовъ. Службу Божу слухало около 70 тысячъ душъ. Присутнѣ були и тѣ, що перейшли бѣльше якъ 100 км. пѣшо, щобы oddati поклонъ Христови зъ нагоды 1900-лѣтного ювилею Його св. смерти.

Проповѣдь выголосивъ Преосв. Иванъ Бучко черезъ мегафонъ, въ якой мѣжъ инишимъ въ имени цѣлого зѣбравшогося тамъ народу запротестовавъ прости „царства антихриста“ яке панує теперь въ Росії подъ большевицкимъ яромъ. Потомъ прочитавъ телеграму, яку зъ нагоды Свята заславъ Святѣйший Отець. По проповѣди приступили тысячъ людей до св. Причастія. Причащало 30 священниківъ. Въ часѣ Службы Божої грали оркестры, та спѣвали хоры. Потому одбувся похѣдъ до Свято-Юрської церкви, де переходячи четвертками, давали почестъ передъ князами Церкви.

Митрополитъ Андрей Шептицький и другъ Владыки благословили похѣдъ.

На закончення Свята одбулася ще Святочна Академія въ салѣ Львовскаго городського театру. И такъ се було дѣйсно величаве Свято, яке одсвяткували нашѣ Братья въ Галичинѣ для поднесеня Святого Ювилейного Року.

Апостольська Столиця именovalа Впр. о. Схрайверса, протоимена Чина Редемтористовъ, визитаторомъ всѣхъ монашихъ жѣночихъ монастырівъ Чина Св. Василія Великого.

Конкордатъ Австріѣ зъ Ватиканомъ. Вѣнъ приносить велику рѣчъ : вѣроисповѣднѣ школы. Переговоры мѣжъ Австрією и Ватиканомъ въ справѣ конкордату вже на укінченю. Засада нерозрывности супружя має бути вдержана. Одначе факультативнѣ-цивильнѣ супружества малибъ бути допустимѣ. Въ области школъ-нищства мають бути введенѣ вѣроисповѣднѣ школы. Границѣ декотрихъ дієцезій мають бути примѣненѣ до новыхъ политичныхъ границь. Долъ Тиролю має бути прилучений до вѣденськоѣ дієцезії. Найва-жнѣйша рѣчъ въ конкордатѣ се вѣроисповѣднѣ школы.

Плащенница Иисуса Христа, найцѣннѣйша реликвія королѣвсь-кого дому Италії, яка переховується у Туринѣ, буде выставлена сего року до публичного почитаня. Кард. Фоссатѣ зъ Турину подає до вѣдома, що такъ Св. Отець, якъ и італійський король дали на се свою згоду. Згадана Плащенница се власностъ італійської ко-ролѣвської родини. Король заявивъ, що вонъ незвичайно радый, що буде мôгъ бодай сею дорогою чимось прислужитися до звели-чаня 1900-лѣття смерти Г. Н. И. Христа.

1100-лѣття христіянства въ ЧСР. Сего року минає 1100 лѣтъ відъ заведеня христіянства въ Чехахъ. Справа святочного обходу сего великого торжества була предметомъ окремыхъ нарадъ мини-стерської ради, на якой рѣшено перевести се свято пôдъ прово-домъ Епископату та пôдъ протекторатомъ уряду. -- Перша приняла Христову вѣру княжна Прѣвѣна 833 р. въ часѣ, коли нѣмецькому королеви Людовикови помогала у военному походу. Вона своимъ коштомъ побудовала 19 церковь. — До величавого приготованя сего незвичайного торжества взыває чеський Епископатъ цѣлый народъ.

Турецькѣ замисли. Турецькѣ урядовѣ кола обмѣрковують про-стъ перемѣнити мечеть Св. Софії въ Царгородѣ на музей визан-тійського мистецтва. Тымъ способомъ турецький урядъ хоче ски-нути з ô себе передъ заграницею пôдозрѣння магометанського фана-тизму и турецького націонализму. Одночасно хоче стягати до Цар-городу чужинныхъ туристовъ, зобривши въ тому музей всѣ скарбы византійського мистецтва розкиненї досѣ по всѣхъ мѣстахъ Туреч-чини. Въ Царгородѣ думають, ще сей проектъ дастесь легко зреа-лизувати, якъ свѣдчить справа давноѣ византійської церкви св. Ири-ны, перемѣненої на войськовий музей.

Появився третій томъ Аскет. Бібліотеки.

КАТЕХИЗМ ОБІТІВ

Книжочка сеся необхôдна для осôбъ посвяченыхъ Богу. Вона дочекалася въ рôжныхъ мовахъ десятки выдань. — Думаемо, що нашимъ монашимъ згromадженямъ вона принесе не менше добра и помочи.

Книжочка має 100 стор. друку. Цѣна 3·50 Кч.
зъ почтою 4. Кч.

Почитателъ Марії купуйте нову книжку!

НАСЛІДУВАННЯ МАРІЇ.

Аск. Бібліотека Книга II.

Въ той книжочцѣ знайдете прекраснѣ науки, якъ сама Преч. Дѣва Марія дає тымъ, котрѣ Є є люблять и хотуть Ії вѣрно служити,

Сеся книжочка больше нась потрафить научити, якъ великъ товстъ книги. Хто Є є перечитає, певно загрѣє свое серце до любови до Царицѣ неба, а особливо набере христіянського духа.

Книжочка має 128 стр., а коштує лише 3.50 Кч. Зъ почт. 4 Кч.

При замовленю адресуйте такъ:

Выдавництво 00. Василіянъ въ Ужгородъ, ул. Раковця 54.

Выдавництво Чина св. Василія Великого въ Ужгородѣ

поручає слѣдуючѣ книжки своего изданія:

Слово про св. Церковъ Христову. Брошура, сторонъ 20.
Содержаніе: 1. Колько есть Церквѣ Христовыхъ, 2. Котра есть правдива Христова Церковь? 3. Почему упознati, ци належить дакто до правдивоѣ Церкви Христової. — Опроверженіе закидовъ противниковъ.

Цѣна одного примѣрника 1 Кч вже зъ почtoю.

Наслідування Марії. Стоить 3·50 Кч. съ почtoю 4 Кч. Мае 128 Стор. Поручается читателямъ на май.

Роздумай то добре. На рускій языкъ переклавъ о. В. Желтвай.
Издание I. Содержить науки о цѣли человѣка, о грѣсѣ, о смерти, о судѣ, о небѣ и о сповѣди. Сторонъ 160.

Стоить 5 Кч, зъ почtoю 5·80 Кч.

Приклады християнскіи. (Св. Миссія въ образахъ). Ся прекрасна книга по-крайней мѣрѣ хижъ. Въ ней суть науки о майважнѣйшихъ рѣчахъ. Прикрашена около 40 образами.

почтовою засылкою 4·80 Кч

Житіе Пресв. Катерини Сіонської. Брошура 4 Кч, зъ почт. засылкою 5·80 Кч.

Стойте въ вѣрѣ. Листъ I. Про походженя св. Духа отъ Отца и Сына, стор. 8. Листъ II. Оборона чести П. Дѣви Маріи, сторъ 8. Цѣна обохъ брошуръ разомъ 60 гел., зъ почт. зас. 80 г.

Протиалкоголичнѣ брошурки: 1. „Пяницамъ на закуску“, 2. „Погарчикъ для тверезыхъ“, 3. „На здоровля“. Цѣна брошур 1·20 Кч, зъ почтовою 1·80 Кч.

Гриць Заливайко. Ся книжечка написана стихомъ и описує житя пяницѣ одъ рождества ажъ до смерти. Книжка прикрашена 19 образками нашего славного подкарпаторусского маляря проф. О. Бокшая. Стоить зъ почtoю 1·40 Кч.

Чудо якихъ мало, або сила правди. Протиалкоголична брошурка. Цѣна 50 гел., зъ почтовою засылкою 80 гел.

Образдѣ 100 дарабовъ стоить 6 Кч, зъ почtoю 6·80 Кч.

Образець Матери Божої Мукачевскої съ пѣснею на оборотѣ. Цѣна одного примѣрника 20 гел. зъ почtoю 40 гел.

Засылається лемъ за готовъ грошъ або за послѣплатою (dobirkă)

Листы и грошъ треба засылати на адресу:

Выдавництво Чина св. Василія Великого, Ужгородъ,
Раковци улица число 54.

Листы изъ заграницы треба адресовати такъ:

Vydavničtvo Čyna sv. Vasilija Velikoho, Užhorod.
Rakovci ulica č. 54. Podkarp. Rus. ČSR. — Europa.